

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.034/2024/11/I.

A felperes: Felperes1

(cím2)

A felperes képviselője: dr. Varga Bálint ügyvéd

(cím9)

Az I.r. alperes: Alperes1

(cím1)

Az I.r. alperes képviselője: dr. Kövesdi Zoltán ügyvéd

(cím7.)

A II.r. alperes: Alperes2

(cím4)

A II.r. alperes képviselője: dr. Szalai Tamás ügyvéd

(cím10)

I.r. alperesi beavatkozó: I.r.alperesi beavatkozó

(cím11)

I.r. alperesi beavatkozó képviselője:

Csöndes és Nagy Ügyvédi Iroda

(cím12

ügyintéző: benyújtó3 ügyvéd)

A per tárgya: közhatalom gyakorlása során okozott kár megtérítése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék

24.P.20.058/2023/29.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 30. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 50.800,- (Ötvenezer – nyolcszáz) Ft, a beavatkozónak 125.413,- (Egyszázhuszonötezer – négyszáztizenhárom) Ft, míg a II.r. alperesnek 145.258,- (Egyszáznegyvenötezer – kettőszázötvennyolc) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül fizessen meg a magyar államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára 316.000 (Háromszáztizenhatezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes, mint eladó a 2021. december 14. napján kelt adásvételi szerződéssel értékesítette a felperesi jogelőd részére a JEEP Renegade típusú gépjárművet 3.950.000,- Ft vételár ellenében. Az adásvételi szerződés megkötését megelőzően a jármű előzetes eredetvizsgálatát az I. rendű alperes végezte el, mely vizsgálat alapján a II. rendű alperes hatósági bizonyítványt bocsátott ki. A II. rendű alperes a hatósági bizonyítvánnyal a

jármű egyedi azonosító adatainak, vizsgált műszaki adatainak és járműokmányának a valódiságát megállapította.

[2] A Helységli Rendőrkapitányság előtt büntetőeljárás indult eltávolítással vagy meghamisítással elkövetett egyedi azonosítójellel visszaélés büntett gyanúja miatt. A bejelentés szerint a 2021. december 14. napját megelőző időszakban a perbeli gépjármű alvázszámát ismeretlen tettes megváltoztatta, annak külföldi okmányai körözés alatt állnak. 2022. január 13. napján a nyomozóhatóság a felperestől lefoglalta a felperesi jogelőd részére értékesített járművet. A büntetőeljárás során kirendelt igazságügyi szakértő megállapította, hogy a perbeli gépjármű alvázszáma nem eredeti, azt utólagos beavatkozás során megváltoztatták.

[3] A gépjármű lefoglalását követően a felperes a felperesi jogelőd részére visszafizette a 3.950.000,- Ft összegű vételárat. A 2022. január 19. napján létrejött megállapodásukban rögzítették, hogy a felperesi jogelődnek a gépjármű adásvétele vonatkozásában követelése nem áll fenn a felperessel szemben, a gépjárművel kapcsolatos kártérítési igénye a felperessel szemben nincs. Ugyanezen a napon a felperesi jogelőd, mint engedményező a felperesre engedményezte a gépjárművel kapcsolatos kárigényéből eredő teljes követelését, melyet 3.950.000,- Ft-ban határoztak meg.

[4] Az I. rendű alperes az I. rendű alperesi beavatkozónál rendelkezik felelősségbiztosítással.

[5] A felperes keresetében az I. és II. rendű alperes egyetemleges kötelezését kérte 3.950.000,- Ft és ezen összeg után 2021. december 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére. A felperes követelése jogalapjaként részben a szerződésen kívül okozott kárra, részben a közhatalom gyakorlásával okozott kárra hivatkozott, nyilatkozata szerint a jogelődje által engedményezett kártérítési igényt érvényesíti. Előadta, hogy az I. rendű alperes vizsgálata alapján a II. rendű alperes valótlan tartalmú hatósági bizonyítványt állított ki, ezért az eladó szerződésből eredő kártérítési felelőssége mellett az előzetes eredetvizsgálatot végző közreműködő és a hatóság általános kártérítési felelőssége állapítható meg.

[6] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az eredetvizsgálat során úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A büntetőeljárás során eljáró szakértő olyan vizsgálatokkal tudta megállapításait alátámasztani, amelyek az eredetvizsgálati eljárásnak nem képezték tárgyát. Hivatkozott arra is, hogy az eredetvizsgálatot a II. rendű alperes közreműködőjeként végezte el, a Ptk. 6:148. §-a alapján a közreműködőért a II. rendű alperes tartozik felelősséggel. Álláspontja szerint a felperesi jogelődöt kár nem érte, mivel a felperes a gépjármű eladója a vételárat részére visszafizette.

[7] A II. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az eredetvizsgálat elvégzése a felperesi jogelőd részére kárt nem okozhatott, mivel a felperesi jogelőd tulajdonjogot nem szerezhett a gépjárművön. A felperesi jogelőd kára megtérült azzal, hogy a vételárat részére a felperes visszafizette. Ezért nincs olyan meg nem térült kár a felperesi jogelőd oldalán, amelyet a felperes, mint engedményes az alperesekkel szemben érvényesíthetne.

[8] Az I. rendű alperesi beavatkozó ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Utalt arra, hogy a felperes nem saját kárát, hanem jogelődje kárát érvényesíti az engedményezési szerződés alapján, ezen szerződésből kitűnően azonban az engedményező állítólagos kára megtérült. A vételár visszafizetésével az engedményező vagyonában nem következett be csökkenés, nincs olyan követelése, amelyet engedményezhetne, károsult hiányában kártérítési követelés sem terjeszthető elő.

[9] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, a kereseti kérelem elbírálásánál annak van jelentősége, hogy a felperesi jogelőd az alperesekkel szembeni kártérítési igényét a felperesre engedményezte, a felperes a perben a jogelődjét megillető követelést érvényesíti. Az elsőfokú bíróság érvelése szerint a kártérítési felelősség szükségképpen eleme a kár bekövetkezte, azt a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperesi jogelődöt kár érte, hogy a felperesi jogelőd vagyonában értékcsökkenés következett volna be. Mivel a felperesi jogelőd és a felperes megállapodása alapján a felperes a gépjármű teljes vételárát visszafizette, megtérült a felperesi jogelőd azon kára, melyet a felperes a perben érvényesíteni kívánt. Az elsőfokú bíróság a kár hiányában nem vizsgálta az alperesi magatartások és a felperest ért kár közötti okozati összefüggést, az alperesek felróhatóságát, mégis utalt arra, hogy a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (Kknytv.) 33/A. § (1) bekezdése értelmében a közreműködő eljárása során kibocsátott tanúsítványt a hatóság köteles elfogadni a tények igazolására, további eljárási cselekményt nem végezhet, ezen rendelkezések a II. rendű alperes felróhatóságát kizárják.

[10] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereseti kérelemnek történő helyt adást kérte, míg másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogi következtetést vont le akkor, amikor kizárta az engedményes általi kárigény érvényesítést arra hivatkozással, hogy az engedményes a kárt megtérítette az engedményező részére. Kifejtette, hogy az engedményezés, a követelés harmadik személyre történő átruházása lehet ingyenes vagy akár visszterhes is. Jelen esetben jogelődje az engedményező az őt ért kárral azonos összeg megfizetésére tekintettel engedményezte a követelést, ezzel a követelés felperes vagyonába került. Utalt az EBH2010.2234. számú eseti döntésre, kiemelve, hogy az engedményezés a jogosulti pozícióban eredményez alanyváltozást. Az engedményezett követelés az engedményezési szerződés megkötésével átszáll az új jogosultra. Ebből az is következik, hogy a perben felperesként nem a felperesi jogelőd kárát érvényesíti, hanem saját kárát, saját jogán. Ezért nincs jelentősége annak, hogy a felperesi jogelőd kára megtérült-e, pontosabban a felperesi jogelőd oldalán keletkezett-e az engedményezett követeléssel azonos összegű vagy bármilyen bevétel. Az alperesek azon okból nem mentesülhetnek, hogy a jogosult követelése engedményezéséért ellenszolgáltatásban részesült. Álláspontja szerint az engedményezésért fizetett összeg nem számítható be az alperesi tartozásba.

[11] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az ítélet megalapozott, a felperesi fellebbezés nem tartalmaz olyan körülményt, olyan indokokat, melyeket az elsőfokú bíróság ne vett volna figyelembe.

[12] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására irányult. Előadta, hogy a felperes fellebbezésében egyetlen olyan jogszabályi rendelkezést sem jelölt meg, melyet álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértett. A felperes az elsőfokú eljárás során kifejezetten akként nyilatkozott, hogy a jogelődöt ért kár megtérítését kéri az engedményezési szerződés alapján. Tehát a felperes olyan kár megtérítését kérte, melyet a pert megelőzően már maradéktalanul megtérített jogelődjének. Helytálló tehát az elsőfokú ítélet megállapítása, mely szerint a felperesnek jelenleg nincs olyan kára, melyet engedményesként érvényesíthetne az alperesekkel szemben. Az engedményezés polgári jogi szabályaival, illetőleg a felperes elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatával ellentétben áll a fellebbezés azon érvelése, hogy nem a jogelőd kárát érvényesíti, hanem saját kárát érvényesíti saját jogán. Az elsőfokú eljárásban a felperesnek nem volt olyan érvelése, hogy azt tekinti kárnak, hogy a jogelődje részére visszafizette a perbeli gépjármű vételárát. Az engedményezés szabályai alapján az engedményes nem saját, hanem az engedményező követelését jogosult érvényesíteni, jelen esetben azonban ez a követelés teljes egészében megtérült.

[13] Az I. rendű alperesi beavatkozó is az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Érvelése szerint a felperes az elsőfokú eljárásban és fellebbezésében is egyértelműen kijelentette, nem saját jogán, hanem engedményesként érvényesíti az engedményezőt ért kárt. Bizonyítást nyert, hogy az engedményező kára megtérült akkor, amikor az engedményező által kifizetett vételárát a felperes visszafizette. A kár hiánya a kárigényt kizárja, a jogelőd kárának hiányában kártérítési igényt jogutódja nem érvényesíthet. Sem a felperes által hivatkozott bírósági döntésből, sem a Ptk. szabályaiból nem vonható le az a felperesi következtetés, hogy mivel az engedményezett követelés az engedményezési szerződés megkötésével átszáll az új jogosultra, a felperes nem a felperesi jogelőd kárát érvényesíti, hanem saját kárát, saját jogán.

[14] A fellebbezés nem alapos.

[15] A fellebbezésben a felperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó jogszabálysértést nem jelölt meg, és az ítéltábla sem észlelt kötelező hatályon kívül helyezésre alapot adó okot. A felperes fellebbezésében nem hivatkozott olyan tényre, körülményre sem, amely az érdemben helyes elsőfokú határozat megváltoztatására alapot adna. Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont, kártérítési kereset alaptalanságára mutató jogi következtetése is helytálló. Az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokaival egyetért, azokat megismételni nem kívánja, így azokra csak utal. (Pp.386. § (4) bekezdés)

[16] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes az engedményező kárát megtérítette, így kár hiányában nem lehet alapos sem a szerződésen kívül okozott kár megtérítésére, sem a közhatalom gyakorlásával okozott kár megtérítésére irányuló igénye.

[17] A felperes fellebbezésében az elsőfokú eljárás során hangsúlyozott tényállítását megváltoztatta, előadta, hogy saját kárát, saját jogán érvényesíti, korábban jogelődje részére engedményezési ellenértéket fizetett. A másodfokú eljárásban azonban ezen új tény figyelembevételét kizárja a polgári perrendtartásról 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 373.§ (2) bekezdése. Megjegyzendő, hogy a becsatolt engedményezési szerződés engedményezési

ellenértékre utaló rendelkezést nem tartalmaz. A felperes és felperesi jogelőd megállapodása értelmében a kárigény összege kifejezetten a korábbi vételárral egyező volt, nincs adat arra vonatkozóan, hogy a felperesi jogelőd kárigénye a vételárnál magasabb összegű lett volna. A felperesi jogelődnek a kifizetett vételárral egyező összegű kára keletkezett, ezen követelését engedményezte a felperesre, azonban az engedményes felperes megtérítette a kárt.

[18] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a kártérítési felelősség egyik feltétele, a kár hiányzik, ezért szükségtelen az alperesi felróhatóság vizsgálata. Ezért az ítéltábla az elsőfokú határozat indokolásának II. rendű alperes felróhatóságának hiánya mellett érvelő részét az ítélet [17] bekezdéséből mellőzi.

[19] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A fellebbezés eredményre nem vezetett. A felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesek és I. rendű alperesi beavatkozó által Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított másodfokú perköltség megfizetésére. Az ítéltábla a jogi képviselők munkadíját a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A.§-a szerint állapította meg. A munkadíjak közötti különbségtételt a másodfokú eljárásban kifejtett tevékenység mértéke, a tárgyaláson való részvétel indokolta, illetőleg a II. rendű alperes a fellebbezési tárgyaláson 19.845,- Ft útiköltséget is felszámított.

[21] Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az állam javára 316.000,-Ft, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdése g) pontja alapján feljegyzett fellebbezési illetéket.

Győr, 2024. június 20.

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
a tanács elnöke

D.Konarik Attila s.k.
előadó bíró

Dr.Mészáros Zsolt s.k.
bíró